

BARTOLOMĚJ

FARNÍ
ČASOPIS

DOPORUČENÁ
CENA: 10 Kč

9/2017

Seznam rubrik:

Úvodní zpráva	2
Hrozená rukavice	2
Bylo, nebylo	3
Kostel sv. Bartoloměje	6
Modlitba měsíce	7
Slovo kněze	8
Kulturní okénko	10
Pro malé, menší, nejmenší	11

Úvodní zdravice

Na počátku bylo první září

i to září bylo od Boha

(i když samo září nebylo Bůh).

První září bylo na počátku u Boha.

Celé září povstalo skrze něj,

i když bez něj by to šlo taky (ale bylo by to pěkně divné).

Ano, i v něm byl život,

ale jiný život než ten, co byl světlem lidí.

Je to trochu zamotané, protože září (je) skutečně i ve tmě

a tma jej nepohlí.

Pohlí jej až říjen,

avšak do té doby Vám přejeme požehnaný tento paradoxní zářící měsíc.*

D. V. Spudil

*pozn. red.: Je vskutku pravdou, že Bible je nevyčerpatelnou studnicí inspirace, doporučujeme k četbě.

Hozená rukavice

Kalendář akcí kolínské farnosti v září 2017

18.–22. září: V tomto týdnu začne výuka náboženství.

1. *třída:* pondělí 16:30 (Filip Dvořák)

2. a 3. *třída:* středa 16:30 (Filip Dvořák)

4. a 5. *třída:* čtvrtek 16:30 (Ján Halama)

6. *třída a starší žáci – Společenství mládeže:* pátek 18:00 mše svatá a pokračování na faře

Každou středu večer se budou konat **katecheze pro dospělé** – příprava na křest, biřmování a sv. přijímání. Začátek katecheze – **20. září 2017 v 18 hod.**

Příprava na svátost biřmování. V roce 2018 chceme pozvat otce biskupa, aby udělil svátost biřmování v naší farnosti. Náboženství pro starší žáky bude zároveň obsahovat přípravu na biřmování, taktéž středěční katecheze pro dospělé poslouží jako příprava na biřmování. Prosíme ty, kteří mají zájem o přijetí této svátosti, ať se přihlásí u p. faráře.

Filip Dvořák
P. Ján Halama, SVD

Bylo, nebylo

Reportáž ze slavení pouti sv. Vavřince ve Velimi

Nadešla sobota 12. srpna a s celou rodinou míříme ke kostelu sv. Vavřince ve Velimi, kde je od 15 hodin pro všechny zájemce zajištěn bohatý kulturní program. Krátce po třetí hodině se okolí kostela doslova zaplnilo dětmi, rodiči, prarodiči i dalšími příchozími. Mnoho dětí se rychle rozkoukalo a již sedí u stolku. Mohou si vyrobit skleněné svícny, zdobit medové perníčky, krášlit plechovky pomocí ubrouskové techniky nebo namalovat zvířátko na kámen.

V půl čtvrté zvuk trubky ohlašuje začátek „Velké letní hry“, kterou si pro děti připravila Zuzka Klobasová spolu s kamarádkou Míšou. Hra postupně u dětí prověří nejen fyzickou zdatnost, logické myšlení, smyslové vnímání, znalost rytířské zbroje, ale i schopnost vzájemně spolupracovat. Díky příkladné součinnosti, jsou hráči schopni rozluštit tajenku a najít sofistikovaně schovaný poklad ve zvonici. Zájem dětí o hru je natolik veliký, že musí některé z nich počkat na další kolo. Čekání si mohou zkrátit u dílniček pod odborným vedením paní Těmínové, Čáslavové, Pagačové nebo paní Míčkové. Další možností ke zkrácení chvíle je prodej a nákup hraček na „Bazárku“, který si připravily jednotlivé děti. Samotnou mě mile překvapilo, že samotné děti chtějí „výtěžek z *prodeje*“ použít na pomoc dětem v Africe.

Kdo nehraje hru a netvoří s dětmi v dílničkách, může přijmout pohostění, které pro příchozí zajistili farníci z Velimi. Veškeré jídlo a pití je výborné, ale zvláště neodolatelné jsou kremrole paní Fuchsové, medové řezy od paní Uhlířové a chlebíčky paní Bednarikové. Točené pivo pro dospělé, a malinovku pro děti tradičně točí pan Čáslava. Kdo z dospělých neholduje pivu,

je mu panem Těmínem nabídnuto lahodné bílé či červené víno. Komu během odpoledne vyhládlo, nemusí zoufat, neboť se vzduchem začíná linout vůně grilovaných klobásek připravených s největší péčí panem Uhlířem mladším.

Příjemné posezení ve stínu lip a pod party stanem využívá i starší generace, kterou mohlo k poslechu přilákat vystoupení dechové kapely s výběrem nejlepších českých polek, valčíků a pochodů. Po zaznění prvních tónů si mnozí notují spolu s muzikanty a o dobrou zábavu je postaráno. Během slavnosti je možnost popovídat si se sousedy, farníky z Velimi a blízkého okolí, nově příchozími, knězem Martinem Sklenářem, který v kolínské farnosti působil v minulých letech. Společnost nám dělali i farní vikáři Marian Brudny a Georges Makonzo Mondo, kteří kněžskou službu vykonávají v kolínské farnosti nyní. Večer se lidé začínají loučit, někteří spěchají domů, někdo má ještě namířeno na pouťovou zábavu do Fajberku, sobotní program u kostela končí adorací v chrámu sv. Vavřince.

Slavnost vrcholí v neděli v osm hodin ráno mši svatou v kostele sv. Vavřince ve Velimi. Slavnostní mše je doprovázena žesťovými nástroji, hrou pana Jana Čecha na varhany a zpěvem scholy složené z kolínských farníků.

Pouť se od pradávna slavila spolu s poutníky v rámci celé obce a ve velkém společenství. Letos mohou mít kolínští farníci, poutníci i občané Velimi opravdu radost, že se jim podařilo tradici naplnit. Velké díky patří nejen organizátorům akce u kostela, ale i příchozím lidem, neboť bez nich by to opravdu nebylo možné, jak zaznělo na nedělní mši svaté i z úst otce Mariana.

Veronika Větvičková

Dva nebojsové z tisíců jiných nám vydávají svědectví

Od 15. 8. do 20. 8. se v Olomouci konalo celostátní setkání mládeže; všichni mladí věřící se sjeli do zdejších vysokoškolských kolejí, aby zde strávili nádherný závěr prázdnin společně s ostatními v nejrůznějších duchovních aktivitách, ať to byly přednášky nebo cvičení. My jsme oslovili Elišku (12) a Tobiáše (8), aby nám odpověděli na pár všetečných otázek.

Ahoj Eliško, co tě vedlo k tomu, že jsi přijela na setkání?

Vlastně to všechno zařídila mamka; našla si, že se setkání koná v době, kdy nebudeme někde jinde, a objednala ubytování od čtvrtka do soboty, nejsme totiž ve věku, kdy tam můžeme být sami. Přijeli jsme v době, kdy byl program už rozjetý, ale my jsme se do něho hezky zapojili. Olomouc je

moc krásné město, byla jsem tu poprvé, je zde mnoho zajímavých památek a obchodů s křesťanskými knihami, hned první den jsem si koupila jednu a přečetla jsem ji jedním dechem.

Ahoj Tobíku, co tebe jako první zaujalo?

Byli jsme první den v Arcibiskupském muzeu, bylo tam mnoho zajímavých věcí, třeba kočár úplně ze zlata nebo klenotnice s drahými bohoslužebnými předměty. Po návštěvě muzea nám zavolal otec Martin a všechno nám ukázal, přihlásili jsme se s ním na program a dostali jsme šedivé pásky na ruku, aby nás poznali a nemuseli prohlížet, jako že jsme spolehliví, ne teroristi. Pak jsme šli na večeri a Martin nám ukázal mnoho kněží, co tam pak přišli, bylo to super, chodili jsme pak do korunní pevnosti, taťka říkal, že je to barokní pevnost s bastiony a stavením pro vojáky uvnitř, teď nedávno rekonstruovaná. Tam bylo podium a za ním sedělo mnoho tisíc lidí, i my jsme měli deku a seděli na zemi. Bylo to trochu tvrdé, ale dobrodružné.

Eliško, jak ty jsi prožívala program CSM?

No, já jsem se nejvíce těšila na setkání čtenářek časopisu IN, což je křesťanský časopis pro mladá děvčata, jako jsem já. Setkání bylo v sále Reduta a šlo se nás tam snad sto, mluvila tam paní redaktorka, říkala, jak se dělá časopis, co ji zajímá a co by ještě chtěla napsat, pak udělala krásný rozhovor s jednou paní psycholožkou, která nám radila, jak se chovat s kluky v dospívání, když jsme věřící a i o jiných věcech dospívajících. Pak si tam paní redaktorka pozvala jinou paní redaktorku z Katolického týdeníku a ta zase hovořila o charitě a konfliktech ve světě. To bylo v sobotu, ten den jsme pak navštívili na všech olomouckých náměstích stánky, které obydlely nejrůznější řehole a církevní spolky. My jsme šli na kapučíno ke Kapucínům, tam jsme potkali Petra Šárovice z Předhradí, který do toho řádu vstoupil.

Tobíku, Eliška mluvila o programu a přednáškách. A co mše?

No právě. V pátek jsme jeli až na Svatý Kopeček, kde bylo tolik lidí, že se tam ani nevešli, ze mše si toho moc nepamatuji, protože jsem ji, promiňte*, z menší poloviny prospal. Předě mší jsme byli se podívat v kostele, tam zpovídalo asi sto kněží a stále měli plno. Další mše byla v sobotu, to byla hlavní mše, kterou sloužil pan kardinál Duka. My jsme ve čtvrtek potkali náhodou pořadatele a ti nás poprosili, zda bychom nemohli donést při této mši panu kardinálovi dary. Eliška nesla panenku jako symbol rodičovství a já teploměr jako symbol rodičovské starostlivosti. Zajímavé bylo to, a to nikdo kromě nás neví, že pan kardinál se mne zeptal, jestli jsem se

teploměrem někdy měřil a Elišky pak, jak se ta panenka jmenuje. Bylo to sympatické.

Eliško, mluvíte o sobě a co rodiče, chodili s vámi a líbilo se jim na setkání?

Myslím, že ano, mamka byl nadšená z přednášky jednoho pána z Itálie, kterému zemřeli dvě děti a manželka, a přesto neztratil svoji víru a naopak posiluje ve víře ostatní, vše chápe jako Boží plán. Mamka na to přišla tak, že si koupila o něm knížku a tu přečetla a celý příběh ji poprvé zaujal. Přednáškou sobotní program končil a pak jsme jeli domů. Tatka si podle mne spíš užíval města a památek a moc se pak jednou bavil s kluky, co jsme v pátek v noci vzali po mši ze Svatého Kopečku do Olomouce, protože se jim nechtělo jít pěšky, bylo to dost hustý, protože jsme měli tři volná místa v autě a oni jeli čtyři. Myslím, že příště bych na CSM jela už ráda sama, ale asi naši budou chtít jet se mnou, protože je to nadchlo.

Tobíku, co sis odvezl z CSM?

Kromě několika dárků jsem byl překvapený, že tam bylo tolik mladých a hlavně se mi líbila kaple, co byla na přívěsném vozíku za auto, byly v ní sochy a kytky jako úplně v opravdické kapli, jen byla na kolečkách. Taky jsme tam potkali mnoho známých: Vojtu France, Marušku Poklopovou a všechny děti od pana a paní Šárovcových. Taky jsme viděli, jak Dominik Spudil krásně zpíval mezi jednotlivými částmi programu. Ještě jsme potkali jednu rodinu z Vlašimi.

Děkuji za rozhovor,

Tomáš Těmín

*pozn. scholy Sněženska: V pohodě, tam hrála ta druhá schola.

Kostel sv. Bartoloměje

Poslední, šestá kaple má název Svatováclavská. V ní vidíme cenný oltář Narození Páně. Byl zhotoven po r. 1700 a do Svatováclavské kaple byl přenesen v r. 1910 z kaple Kolovratské neboli Sladovnické. Zobrazený výjev Narození Páně je kopií obrazu malíře Hanse von Achena, který byl umělcem na dvoře císaře německého, krále českého a uherského, vévody rakouského

Rudolfa II. Na oltáři stojí soška sv. Terezičky. Zhotovil ji v Kutné Hoře v r. 1928 František Charvát.

Proti oltáři visí obraz sv. Jana Evangelisty. Autorem obrazu je Josef Macháček (viděli jsme již od něho obrazy evangelistů Matouše a Marka – pod kůrem – a obraz sv. Lukáše v kapli Svatojánské).

O kapli se také mluvíváno jako o kapli českých literátů. Kdo to byl? Žádní spisovatelé ani básníci. Zpěváci! Ve Svatováclavské kapli bývala dřevěná kruchtička s varhanami. Tam se shromažďovali čeští literáti a při mši, která se sloužila v latinském jazyce, zpívali česky – proto čeští literáti. Na hlavním kůru působili latinští literáti. Aby se vzájemně lépe slyšeli a poznali, kdy jedni skončili a druzí mají začít zpívat, bylo ve zdi u kostelní lodi v r. 1525 prolomeno okno.

V roce 1796 následkem hrozného požáru vzala dřevěná kruchta i s varhanami za své a obnovena již nebyla.

Václav Hulík

Modlitba měsíce

Fatimské modlitby

Modlitba, kterou anděl naučil Lucii, Františka a Jacintu modlit se vkleče tak, že se čelem dotýkal země a třikrát opakoval: „Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě! Prosím za odpuštění pro ty, kteří v Tebe nevěří, neklanějí se Ti, nedoufají v Tebe a nemilují Tě. Můj Ježíši, činím to z lásky k Tobě jako zadostiučinění za urážky spáchané vůči Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a za obrácení ubohých hříšníků.“

Anděl také žádal, aby děti třikrát vkleče opakovaly eucharistickou modlitbu: „Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu Svatý, klaním se Ti z hloubky svého srdce. Obětují Ti Nejsvětější Tělo, Krev, Duši a Božství Pána našeho, Ježíše Krista, přítomného ve všech svatostáncích na celém světě, jako zadostiučinění za rouhání, svatokrádeže a lhostejnost, kterými Tě lidé urážejí.

Pro nekonečné zásluhy Jeho Nejsvětějšího Srdce a Neposkvrněného Srdce Panny Marie prosím Tě za obrácení ubohých hříšníků.“

za doručení modlitby děkujeme Karlu a Dagmaře Prylovým

Sv. Bartoloměj

„Může z Nazareta vzejít něco dobrého?“ – ptá se Natanael Filipa, který přinesl novinu: „Našli jsme toho, o kterém psal Mojžíš v Zákoně i proroci! Je to Ježíš, syn Josefův z Nazareta.“

Natanael, alias Bartoloměj se ptá: „Může z Nazareta pocházet něco dobrého?“

Pochybnost a víra jsou dvě strany stejné mince. Nevylučují se vzájemně. Naopak podporují se.

Víra je přesvědčení na základě pravdivosti svědků, na základě vnitřní pravdivosti věcí. Věříme Bohu, že je pravdivý, že Boží Syn Ježíš Kristus je pravda. Věříme, že život podle víry je integrální – že díky víře je možný růst člověka v jeho fyzické, psychické i duchovní dimenzi.

Pochybnosti jsou součástí této cesty, protože ne vždycky je některá z dimenzí rozvinuta dostatečně. Někdy chybí poznání, někdy nedokážeme přijmout v dané chvíli svou lidskou kondici a také lidskou kondici jiných lidí a jsme zklamáni. Jindy se nerozvíjíme proto, že jsme zapudili duchovní dimenzi svého života. Prostě nechceme o ní nic slyšet. Anebo i když jsme věřící a nerozvíjíme život modlitby a život praxe své víry (uzavřenost), žijeme bez duchovní dimenze.

A tak přicházejí pochybnosti. Dobře, že jsou. Alespoň víme, že něco v nás potřebuje růst. Natanael, alias Bartoloměj mění svůj pohled na Krista, když poznává, že ho Ježíš zná.

„Natanael se ho zeptal: ‚Odkud mě znáš?‘ Ježíš mu odpověděl: ‚Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem.‘“

To, že ho Ježíš zná, se stalo jakoby tím bodem, který hledal Archimédes (dejte mi pevný bod a já pohnu zeměkouli). Bartoloměje to pohnulo k vyznání víry: „Natanael mu na to řekl: ‚Mistře, ty jsi Boží syn, ty jsi král Izraele!‘“

Víra – osobní víra – přináší poznání a sebepoznání. „Bez Ježíše Krista člověk nepochopí sám sebe“ (sv. Jan Pavel II.)

Jméno Bartoloměj

Jméno Bartoloměj (Bar Tolmai, tj. syn Tolmaiův, nebo syn oráče) uvádějí pouze synoptická evangelia (Mt 10,3; Mk 3,18; Lk 6,14) a Skutky apoštolů (1,13). V seznamu apoštolů se Bartoloměj nachází vždy spolu s Filipem. S největší pravděpodobností je totožný s Ježíšovým učedníkem Nathanaelem, o němž Janovo evangelium (21,2) říká, že pocházel z Kány Galilejské, a jmenuje ho mezi apoštoly (rovněž jmenovaný spolu s Filipem), kterým se Ježíš zjevil po svém zmrtvýchvstání; jeho setkání s Ježíšem zprostředkoval apoštol Filip (Jan 1,45–51). Podle Eusebia hlásal evangelium v Indii (v oblasti Bombaje) a v Arménii, kde také podstoupil mučednickou smrt, když z něho zaživa sedřeli kůži (Michelangelo ho v Sixtinské kapli namaloval jako postavu starce, který v ruce drží kůži člověka).

Byzantská liturgie slaví 25. VIII. přenesení jeho ostatků z Arménie do města Dary v Mezopotámii; koncem 6. století se dostaly na Liparské ostrovy poblíž Sicílie, v 9. století do jihoitalského Beneventa a odtud značná jejich část do Říma (v roce 1000), kde byly uloženy na ostrově řeky Tibery v bazilice zasvěcené původně sv. Vojtěchu. Část ostatků tohoto apoštola získal také Karel IV. pro svatovítskou katedrálu v Praze.

Zázraky na přímluvu sv. Bartoloměje

Z mnoha zázraků připisovaných sv. Bartolomějovi před jeho smrtí a po ní jsou velmi populární dva z nich, které tradují obyvatelé na malém ostrově Lipari.

Lidé z Lipari slavili svátek sv. Bartoloměje. Bylo tradicí na jeho svátek vzít pevnou stříbrnou a zlatou sochu zevnitř Katedrály svatého Bartoloměje a nosit je v procesí přes město. Při jedné příležitosti, když nesli sochu z kopce dolů k městu, byla socha najednou velmi těžká a nosiči museli zastavit. Když muži nesoucí sochu znovu nabyli síly, znovu ji zvedli. Po několika vteřinách byla socha ještě těžší. Postavili ji proto na zem a ještě jednou se pokusil ji zvednout. Podařilo se jim ji zvednout, ale museli ji hned složit zpátky na zem. Během několika vteřin, se zdi ve městě zhroutil. Kdyby procesí pokračovalo v normálním tempu, všichni v procesí by zahynuli.

Během druhé světové války hledal fašistický režim způsoby, jak financovat své aktivity. Byl vydán příkaz, aby byla stříbrná socha sv. Bartoloměje zkonfiskována a roztavena. Nacisté dali sochu zvážít a zjistili, že má pouze několik gramů. Vrátili ji proto na své místo v katedrále v Lipari.

Ve skutečnosti, je socha vyrobena z mnoha kilogramů stříbra a považuje se za zázrak, že nebyla za války roztavena.

Sv. Bartoloměji se připočítávají mnohé další zázraky, které mají co do činění s váhou předmětů.

P. Ján Halama, SVD

Kulturní okénko

Časopis Monitor

Otec Ján v jedné promluvě zdůraznil nutnost „vyrůst z dětských botiček víry“. Těch cest a způsobů je celá řada. Pravidelné promluvy při bohoslužbě, četba Písma, odborná literatura, papežské encykliky, dopisy biskupů, pravidelný tisk (Katolický týdeník...), rádio Vatikán, televize Noe, přednášky...

Pro náročnější věřící vydává Pražské arcibiskupství čtrnáctideník Monitor, který sleduje základní otázky – problémy křesťanství, katolické církve na celém světě. Monitor uvádí většinou celé projevy papeže Františka, uvádí i celé projevy významných představitelů Vatikánu, kardinálů – a to z pohledu katolické církve. Redakční radu tvoří odborníci, šéfredaktorem je Zdeňka Rybová, kterou osobně zná náš pater Ján. Redakce sídlí na samém okraji Prahy v ulici Hlubočepská – cesta tam je dost složitá.

Jako příklad textů z čísla 14 uvádím:

Úvodní článek našeho P. George Monda.

Text o nedávno nečekaně zesnulém kardinálovi Meisnerovi, který vícekrát navštívil Českou republiku, přispěl významným obnosem na rekonstrukci našeho chrámu sv. Bartoloměje a farní budovy. Kardinál Meisner si tak oblíbil naši zem, že měl přání prožít léta odpočinku v naší zemi...

Podrobnosti ze života Edity Steinové, o bolestné konverzi ortodoxní judaistky ke katolické víře. Edita jako výjimečná žena přednášela filozofii na německých univerzitách. Ač měla možnost se zachránit před nacistickým likvidováním Židů – neučinila tak ze solidarity s ostatními, byla umučena v koncentračním táboře v Osvětimi. Byla svatořečena, prohlášena patronkou Evropy.

Překvapující pohled katolického kněze, který sedm let působí v Sýrii zmítané občanskou válkou. A uvedu ještě jedno téma: seriál na pokračování o fatimském trojím tajemství, které Panna Maria zjevila Lucii před koncem první světové války v roce 1917 – o tajemství, které bylo dlouho zapečetěno a neznal je ani papež. Tolik o tématech jediného čísla.

Zásadní problém: Monitor je neprodejný. Náklady na jedno číslo jsou uváděny 24Kč. Příspěvek je dobrovolný. Zaslán byl příspěvek na deset čísel. Monitor bude pravidelně donášen do komunitního centra na faře. Tady si každý zájemce může Monitor vzít domů, přečíst a příští neděli vrátit – aby si Monitor mohli přečíst i další. Čísla Monitoru budou ukládána v komunitním centru – takže více zájemců bude mít možnost je číst – třeba s určitým zpožděním. Ale problémy pojednávané v Monitoru jsou dlouhodobějšího významu.

A slušností je také dobrovolně nějakou částkou přispět na jeho vydávání. Občas v některém čísle bude poštovní poukázka na příspěvek. Nebo je možné příspěvek zaslat jiným způsobem bez poplatku poštovního. A v téhle věci je povinnost na nás. Třeba jedenkrát za tři – čtyři měsíce příspěvek zaslat. Tento úkol vzaly na sebe paní Čechová a paní Rejzková. V komunitním centru bude pokladnička s označením „Příspěvky na časopis Monitor“. Protože do komunitního centra dochází jen malá část účastníků bohoslužeb – je tento text uveden i ve farním časopise. Zatím je Monitor – několik čísel – zasílán na moji adresu. Zařídím, aby byl zasílán na adresu fary.

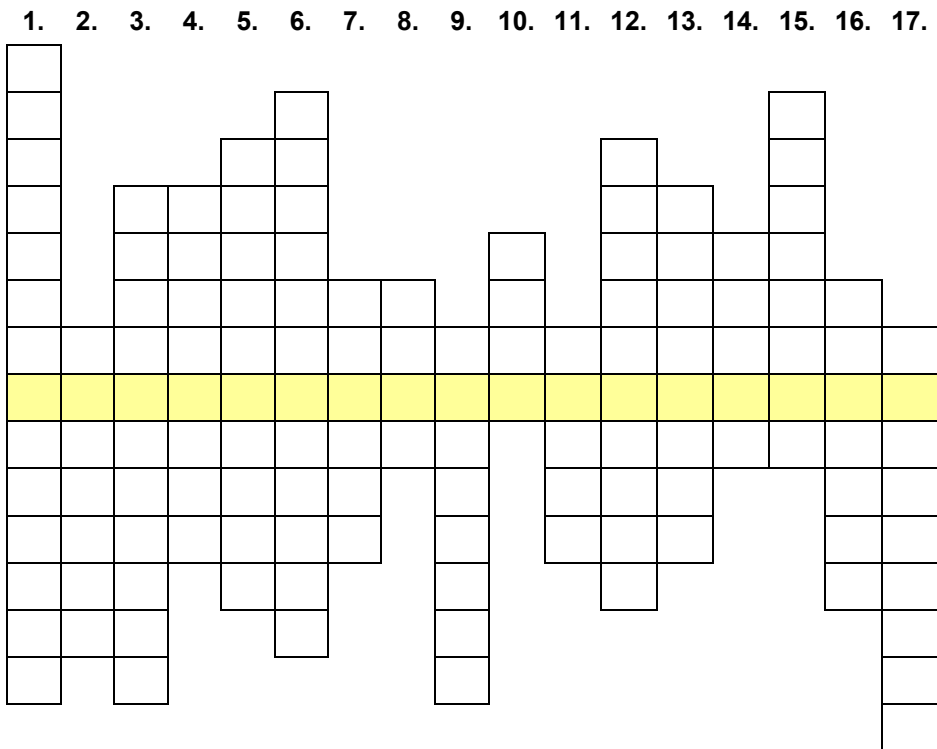
Josef Dušek

Pro malé, menší, nejmenší

1. K jaké svátosti přistupujeme, abychom se očistili od hříchů?
2. Jaký dar dostal člověk od Boha pro snažší rozpoznávání hříchů?
3. Modlitba, ve které jsou obsaženy základní pravdy víry.
4. Jak se jmenuje zákon, který nám dal Bůh?
5. Svátky, při nichž si připomínáme ukřižování Ježíše.
6. Po zpovědi vykonáme...? 7. Předpoklad svátosti smíření?
8. Konec modlidby? 9. 3. Božská osoba?
10. Provinění? 11. Bratr Kaina.

12. Sedmé přikázání. 13. Prosba, poděkování, nebo oslava a chvála Boha.
 14. Svátost, při níž se přijímají noví křesťané?
 15. Obřad, ve kterém se mj. setkáváme s Ježíšem ?
 16. Další jméno Ježíše. 17. Páté přikázání.

J. Sixta

Titulní strana: Albrecht Dürer – Sedmibolestná Panna Marie (1497)

Redakční rada: Dominik Spudil (editor), Tomáš Hladík (grafik), P. Ján Halama, Lucie Růžková-Rybárová (Charita), Tomáš Těmín (Velim), Josef Sixta (Veltruby)

e-mail:

farninoviny.kolin@gmail.com

Farnost: www.farnostkolin.cz

www.farnostkolin.rajce.idnes.cz

P. Ján Halama

tel.: 604 294 247,

e-mail: farnost-kolin@volny.cz